

## «ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ» ΚΕΝΤΡΟΥ

Από τον  
**Χάρη Παυλίδη**



**Α**ιφνιδίως προσωπικότητες και πολιτικές δυνάμεις της Αριστεράς φλερτάρουν με το πολιτικό Κέντρο. Ο μέχρι πρότινος στα αζήτητα χώρος έκφρασης του πολιτικού φιλελευθερισμού, ο χώρος της σύνθεσης αλλά και των ριζοσπαστικών μεταρρυθμίσεων, φαίνεται ότι εξελίσσεται σε πόλο έλξης ετερόκλητων πολιτικών δυνάμεων.

Είναι σχετικά νωρίς ώστε να αποφανθεί κανείς για την έκβαση του εγχειρήματος. Ωστόσο, διαφαίνεται -παρά την αύξηση των άκρων- ότι η μετριοπάθεια της κεντρικής ιδεολογίας κερδίζει διαρκώς έδαφος στην κοινωνία. Το γεγονός ότι τα προηγούμενα χρόνια δεν καρποφόρησαν κάποιες προσπάθειες που έγιναν για τη δημιουργία κεντρώου κόμματος οφείλεται στην καταλυτική παρουσία της Νέας Δημοκρατίας -και σ' έναν βαθμό του ΠΑΣΟΚ- στο ευρύτερο πεδίο του μεσαίου χώρου. Ωστόσο, η έννοια του Κέντρου άρχισε να... αποκολλάται από την ώρα που η Κεντροδεξιά και η Κεντροαριστερά ολιγόρησαν να ανανεωθούν ιδεολογικά και οργανωτικά. Όταν ξέσπασε η οικονομική κρίση, που επέφερε δραματικές αλλαγές στις κοινωνικές συνθήκες, τα δύο μεγάλα πολιτικά ρεύματα δεν μπόρεσαν να αντιδράσουν στην επέλαση των άκρων και του λαϊκισμού. Ετσι, πολιτικές δυνάμεις που δεν είχαν καμία ιδεολογική ή άλλη σχέση με το Κέντρο βρέθηκαν να συζητούν για τις

**Η Κίνηση των «58» και η απολογία από τη Ν.Δ.**

προοπτικές του! Από τον κ. Τσίπρα ως τους «58» και από τους «εκσυγχρονιστές» του κ. Σημίτη ως και το σημερινό απομεινάρει του ΠΑΣΟΚ, όλοι στρέφουν το βλέμμα τους σ' έναν χώρο που, όταν ο σοσιαλισμός ήταν ακόμα της μόδας, τον θεωρούσαν συντηρητικό.

Προφανώς, οι «ζυμώσεις» δεν γίνονται με ιδεολογικούς όρους. Κάτι τέτοιο άλλωστε θα ερχόταν σε αντίφαση με τις βασικές έννοιες του σοσιαλισμού. Προς τι τότε όλη αυτή η συζήτηση; Μα, για λόγους τακτικής και πολιτικής επιβίωσης!

**Α**φενός, για να εμποδιστεί η επανασύνδεση της Νέας Δημοκρατίας με τους ψηφοφόρους του μεσαίου χώρου, τους οποίους η Αριστερά θέλει εγκλωβισμένους στα μετεμφυλιακά πολιτικά στερεότυπα (εσχάτως και στο σχήμα «μνημονιακοί - αντιμνημονιακοί») και, αφετέρου, ώστε να την αποκόψει από τις ιδεολογικές και πολιτικές καταβολές του ριζοσπαστικού φιλελευθερισμού.

Ως τώρα το «παιχνίδι» αποδίδει, αφού η Νέα Δημοκρατία, έχοντας επιωμιστεί τις ευθύνες των άλλων αλλά συνάμα και την ευθύνη εξόδου της χώρας από τα Μνημόνια, «διευκολύνει» την οικειοποίηση του φιλελευθερισμού από τους αντιπάλους του.

Απολογείται δίνοντας την εντύπωση ότι λειτουργεί συμπληρωματικά με την κυβέρνηση, αντί να παρεμβαίνει δυναμικά στις πολιτικές διεργασίες και εξελίξεις, προβάλλοντας συστηματικά τις θέσεις και τις ιδέες της. Είναι αδήριτη η ανάγκη για αλλαγή τακτικής ώστε να διασφαλιστεί η ενότητα του «μεσαίου χώρου».



Ο πρώην πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης με τον γραμματέα της Κεντρικής Πολιτικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ Νίκο Ανδρουλάκη στην εκδήλωση της Πρωτοβουλίας των «58» για την Κεντροαριστερά την περασμένη Δευτέρα

# Η ΚΛΙΝΙΚΑ ΝΕΚΡΗ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Η... ΔΩΡΕΑ ΟΡΓΑΝΩΝ!

**Η ΕΛΛΑΔΑ** πλέον μοιάζει με τον ασθενή που η μοίρα του έχει κριθεί, αφού είναι κλινικά νεκρός. Κρατιέται τεχνητά σε λειτουργία στην εντατική μέχρι να γίνει η διανομή των ζωτικών οργάνων του, και μετά θα «τραβήξουν» την πρίζα. Στο πολιτικό προσκήνιο και παρασκήνιο παρακολουθούμε μια «τιτανομαχία» μεταξύ προσώπων, κομμάτων, ομάδων για το ποιος θα αναγορευθεί υπεύθυνος για τη διαχείριση του πτώματος. Δηλαδή πώς η εγχώρια ολιγαρχία, ο «κύκλος των ιδιωτών», θα έχει επιπλέον προσωπικά κέρδη.

Η Ελλάδα πέθανε ακριβώς γιατί οι θεράποντες γιατροί της είτε ήταν πολιτικοί είτε τραπεζίτες ή διανοητές ή επιχειρηματίες ή συνδικαλιστές και κομματικοί γκαουλάιτερ τις μεταπολεμικές δεκαετίες, που ενδιαφέρονταν πολύ περισσότερο για την ικανοποίηση της προσωπικής τους ματαιοδοξίας ή τον γρήγορο και χωρίς όρια πλουτισμό τους παρά για την τύχη του έθνους. Μάλιστα η στρέβλωση στο μυαλό τους ήταν τόσο μεγάλη, που συνέδεαν τον πλουτισμό τους με την ευημερία των Ελλήνων.

**ΥΠΑΡΧΟΥΝ** πολλές θεωρίες για το πώς φθάσαμε καταρχάς στο 2009 και στη συνέχεια εδώ. Στην απώλεια της Ελλάδας και των Ελλήνων. Στην «απαλλοτριώση» της δημόσιας και των ιδιωτικών περιουσιών, στην παραχώρηση της διοίκησης του κράτους, στην καταστροφή του συστήματος παιδείας και υγείας, στη ναρκοθέτηση της εθνικής συνείδησης. Το ζήτημα, όμως, δεν είναι στη θεωρία, αλλά στην πρακτική των «με-

Από τον  
**ΜΕΝΕΛΑΟ ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟ**



γάλων οικογενειών». Αυτών της πολιτικής Καραμανλή, Παπανδρέου, Μητσοτάκη, Σημίτη, για να μιλήσουμε για πρωθυπουργούς, των τραπεζιτών, των εκδοτών, όσων διέφυγαν από τα ποτόλια της 17 Νοέμβρη, των πανεπιστημιακών, των δημοσιογράφων-σταρ.

Δεν φταίνε όλοι το ίδιο, αλλά τι ρόλο παίζει αυτό; Δεν τους δικάζουμε, αλλά αξιολογούμε εκ του αποτελέσματος το έργο που αφήνει πίσω του το κατεστημένο σύστημα εξουσίας μετά τον Δεύτερο Μεγάλο Πόλεμο και καταλήγουμε στην παραδοχή ότι η «Πόλις εάλω». Δεν την κατέλαβαν οι εχθροί, αλλά παρεδόθη

από τους κυβερνήτες της. Αυτούς που δεν είχαν τη γνώση, την πείρα, το θάρρος να τη διαχειριστούν και να οργανώσουν την τύχη της. Είναι οι ίδιοι, η παρούσα φαυλοκρατία που οργανώνει συμπόσια και «μυστικούς δείπνους» ακόμη και σήμερα για την ανασύνταξη της φεντεραλιστικής Κεντροδεξιάς, της (ποιας;) ευρωγερμανικής Κεντροαριστεράς, την ενθουλάκωση του ΣΥΡΙΖΑ στο σύστημα της εξουσίας, που μιλά για μεγάλο συνασπισμό Ν.Δ. - ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ, για να συνεχισθεί και να ολοκληρωθεί η δωρεά οργάνων της κλινικά νεκρής Ελλάδας.

**ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ** όλης αυτής της φαυλοκρατίας παραμένει το ίδιο των τελευταίων δεκαετιών, με προεξοφλημένη τη χρεοκοπία της χώρας. Ποιος θα βρεθεί στη μοιραία θέση να τραβήξει την πρίζα. Επειδή το ρίσκο έχει ανέβει, μαζεύονται δύο και τρία κόμματα για να επιμερισθούν οι ευθύνες. Αυτό ξεκινά από έναν κρυφό φόβο, μη δικαστούν από ένα Κίνημα τύπου 1909, με τον λαό να ζητά την εκτέλεσή τους ή, το κυριότερο, σε μια επιπλέον άσκηση ματαιοδοξίας, μην αμαυρωθεί η υστεροφημία τους.

Υπάρχει το ερώτημα. Το τελικό ερώτημα. Με την Ελλάδα τι θα γίνει; Η απάντηση είναι απλή. Το ζήτημα δεν αφορά τους Έλληνες. Θα αποφασίσουν οι άλλοι. Γερμανοί, Αμερικανοί, Ρώσοι, Αγγλοι, Γάλλοι, Κινέζοι, Τούρκοι, Ισραηλινοί, Αραβες, τράπεζες, funds, σύμφωνα με τα συμφέροντά τους και τη δυνατότά τους να τα επιβάλλουν.

**ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ**  
Μανώλης Κοττάκης

**ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ**  
Νίκος Ελευθερόγλου

**ΚΑΘΕ ΤΕΤΑΡΤΗ**  
Αλέξανδρος Τάρκας

**ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ**  
Μενέλαος Τασόπουλος

**ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ**  
Φώτης Κόλλιας

**ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ**  
Γιώργος Στράτος